

LOGENDE WOLVEN

Jaargang: 3 Nummer: 3 - juni 1999



P.S. ofwel PETER SPREEKT

De tijd van het mooie weer is weer aangebroken. En daarmee dus ook de tijd van de kampen. Zelf heb ik, zoals elk jaar, het NPK in de Mamewaard bezocht. Van te voren was door Gerrit aan mij verteld dat ik een kar mee terug moest nemen naar Drachten. Met de lange wandeling van vorig jaar, van parkeerterrein naar kamp, nog in het achterhoofd, ploeterend door het zand in de zon, dacht ik nu de oplossing gevonden te hebben: ik ga met de auto het terrein op. Ik heb immers een geldige reden. Dus wij meldden ons bij de eerste ingang. Het terrein op, dat kon ik dus wel vergeten, dat mocht nog lang niet.

Mijn natuurlijke charmes!?

Na een tijdje praten en gebruik maken van mijn natuurlijke charmes, mocht ik van de dame iets verderop op het terrein parkeren. Dit betekende dat ik dus binnen was. En nu dus gewoon doormijden naar het kamp van de Wäldswalkers. Dat was snel gevonden en wij konden ons met de Esta's storten op de festiviteiten op het midden-terrein.

(De aanhanger hoefde ik niet mee te nemen, dus ik was nu helemaal illegaal op het terrein. Verder vertelde Gerrit mij dat er nog een vader van een Esta met een vrachtwagentje zou komen, dus de spullen konden in een keer mee terug.)

Macht

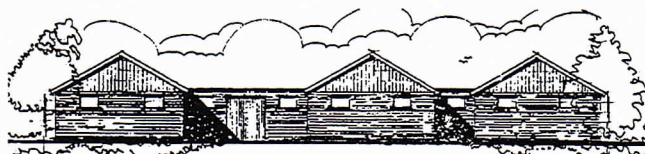
Toen we terugliepen naar het kamp, zagen we tot onze grote verbazing een enorme grote verhuishwagen van de firma Holwerda in de verte. In de richting van ons kamp: Zou dat het bedoelde vrachtwagentje zijn? Ja dus: Een

zeven-persoons cabine met keukentje en een laadruimte waar je met gemak wel twee Mercedesen in kon vervoeren naar Spanje. Toen alle spullen hierin lagen, was het gewoon een zielig gezicht. Normaal twee zeer volgeladen aanhangers en nu een zielig hoopje in deze enorme verhuishwagen. Achteraf bleek dat de bestuurder de vrachtwagen gewoon voor de ingang had gereden en vervolgens zonder problemen door mocht rijden. Ook hier geldt dus weer de macht van de grootste....



Het NPK was overigens een groot succes en menig Esta heeft de dinsdag daarop verzuimd, zo afgemat waren ze.

Werk aan de winkel



Binnenkort moet ons gebouw weer in de carbinoleum. Hierbij worden alle bestuursleden, leiding en VOC-leden verwacht. De datum kunt u elders in dit blad lezen. Zoals gewoonlijk zijn ouders van harte welkom om op een zeer gezellige manier met elkaar aan het werk te zijn.

Tot slot

Tot slot nog even dit: de verhuishwagen van de firma Holwerda werd bestuurd door een vader van een esta. Gewoon omdat hij het leuk vond om wat voor de groep te doen en hij had de mogelijkheid dit enorme monster te lenen. Zo zijn er natuurlijk ook andere ouders die allemaal hun eigen mogelijkheden of specialiteiten hebben, die wellicht voor onze club bruikbaar zijn. Of die gewoon enthousiast zijn om de handen uit de mouwen te steken. Regelmatig leest u in dit blad een oproep om dergelijke ouders. Ik wil u hierbij uitnodigen om op zo'n oproep in te gaan. Zelf ben ik namelijk ook zo'n ouder (weinig deskundig maar wel enthousiast) en ik heb ontdekt dat het gewoon een heel gezellige club is om voor bezig te zijn. Als u nog wat te "skruten" bent, niet goed weet wat u kunt doen maar wel wilt of gewoon wat meer wilt weten, neem dan eens contact met mij of een ander bestuurslid op. Wij willen u graag overtuigen!!

Tot ziens,
Peter Stoelinga, voorzitter ♣

WORSTENACTIE : EEN GROOT SUCCES!!!

Met z'n allen hebben we weer een flinke duizend centen in Klaas (en onze) kas weten te storten.

Er zijn heel wat lekkere droge worsten verkocht.

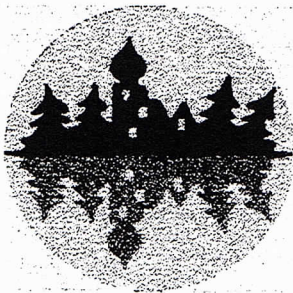
De opbrengst voor onze clubkas bedroeg ruim **fl. 1.900,-**

Hulde aan iedereen voor dit fantastische resultaat.

Yvonne Hultink, bestuur ♣

VRIJDAGSCOUTS OP PINKSTERKAMP DWINGELO 22,23 EN 24 MEI 1999

Zaterdag 10 uur vertrek vanaf het clubhuis stond er in de laatste brief. Het werd iets later maar daar gingen we dan toch. Deze keer reden Tim en Christa en een busje van Maartenswouden. Rindert, Rutger en Gerrit waren al in Dwingelo want die hadden vrijdagavond de tenten al opgezet en waren daar natuurlijk gebleven.



Pech onderweg

Het busje werd bestuurd door een invalster van Maartenswouden, daarom mocht Nelleke hier ook in. Nou dat hebben we geweten hoor. Het busje wilde niet goed schakelen en met veel moeite kregen we hem in de twee! Op de snelweg is dat niets dus gingen we de vluchtstrook op. Gelukkig had Jantine een mobiele telefoon bij zich zodat we de afdeling konden bellen. We stonden inmiddels op een afgesloten stuk weg in de richting van Ureterp, Tim had gewoon even wat borden aan de kant geschoven....Na heel wat heen en weer bellen werd er een nieuw busje gestuurd en een nieuwe chauffeur: Hanny!

Onder de indruk

Tegen twaalf waren we dan echt onderweg. Iedereen was er nogal van onder de indruk en was er helemaal rustig van. In Dwingelo aangekomen werden we welkom geheten door de rest van de groep die natuurlijk niet wisten waar Tim en het busje waren gebleven. Snel gingen we onze tent opzoeken en onze spullen erin leggen.

Talent

Het kamp zag er mooi uit. Er was een echte saloon, een keukentent, vier grote tenten en een klein tentje. Daarna kleedden we ons om en waren we echte cowboys geworden. We hadden allemaal onze eigen gemaakte halsdoek om en dat leek heel leuk. Om twee uur was de opening en daarna werden we verdeeld in twee groepen. De ene groep begon met een knock out spel en de andere groep begon met Line dancing. Onze groep deed dat fantastisch, vooral Tjibbe bleek talent te hebben. En ook Sietske vond het heerlijk om in het midden te staan en alle dansers om zich heen te zien dansen. Na dit eerste programma onderdeel gingen we wat drinken uit de mok die we hadden gekregen. Een aandenken dus, kunnen we mooi een volgend kamp weer gebruiken.

Eten en zingen

Nadat we ons eten hadden opgehaald begonnen we direct met koken. Deze keer stond er Hillbilly bonen op het menu met yoghurt en vla na. Het blijkt maar weer dat wij een aantal koks in ons midden want het smaakte heel lekker. Na het eten deden we een smokkelspel waarin we goud moesten overbrengen zonder gepakt te worden door de sheriff. Dat lukte heel goed, want we kwamen geen sheriff tegen. Bij de tent gekomen bedachten Alex en Grietje dat ook onze vlag moest hangen zodat zij even een echte vlaggenmast pionierden. Toen was ons kamp compleet. 's Avonds hadden we een gezamenlijk kampvuur. Daar werden natuurlijk veel beken

de liedjes gezongen onder begeleiding van drie gitaren en een viool. Je kunt wel horen dat Eveline de liedjes goed kent want zij zingt steeds mee. Elke groep moest ook een liedje doen en toen wij aan de beurt waren kwam Jennie naar voren en speelde (helemaal alleen) een aantal liedjes op de mondharmonica. Het was doodstil....tot het applaus! Wij waren best trots op onze soliste! Na het kampvuur kregen we allemaal nog een beker chocolademelk en een zakje popcorn en we gingen pas om twaalf uur naar bed.



Kiezen tussen krentenbol of bolletje vlees

Zondag hadden we een gezamenlijk ontbijt in het "straatje". Dus om een beetje op tijd te zijn stonden we om acht uur al naast ons bed. Nadat iedereen zich gewassen en aangekleed had waren we om negen uur weer present. Helaas waren andere groepen ons voor en hadden we enkel keus uit een krentenbol of een bolletje met vlees. Wij vonden dat niet zo heel erg. Gelukkig was er voldoende koffie, thee of melk. Om tien uur zijn we met z'n allen naar de "aandacht" geweest wat deze keer over Kosovo ging. We hebben daar een aantal liedjes gezongen, zelfs een tweestemmig.

'Life at the frontier'

Na het brood eten tussen de middag gingen we een posten spel spelen: *Life at the frontier*. Dat was heel leuk want wij konden aan alle spellen meedoen. Alex trekt in z'n eentje een boomstam omhoog. Klaas blijft voortdurend in zijn rol door overal met zijn geweer te zwaaien. Anne-Jan en René houden de boel goed in de gaten en genieten. Dit spel duurde de hele middag dus toen we weer bij de tent kwamen moest er nog brooddeeg gemaakt worden voor bij de barbecue. We zouden met het hele subkamp gaan barbecuen maar



dat was niet zo'n succes. Het vlees en het slaatje was op voordat wij aan de beurt waren dus pakte we zoveel we konden en gingen bij onze eigen vuurtonnen verder. De subkampstaf kwam nog vragen of we genoeg hadden en haalden toen nog patat voor ons! Dat vonden we natuurlijk wel lekker. We hebben ongeveer tot tien uur zitten eten en de bar was ook open dus konden we ook een pilsje of wat fris kopen.

Dat vond Mieke wel een goed idee maar na twee pilsjes wilde ze wel graag naar bed net zoals de anderen.

Zakgeld

Maandagmorgen stonden we om half negen op want om tien uur was de Goldrush tocht. Behalve Reinder Jan en Nelleke die deden samen de afwas van de vorige avond en maakten de boel weer netjes. Het was volgens Jelle Ruurd wel een eind lopen maar prima te doen. Onderweg waren er weer allerlei spelletjes zoals boogschieten. We waren dan wel geen indianen maar blijkbaar kunnen cowboys dat ook heel goed. Na deze stevige wandeltocht hadden we niet eens meer zo'n zin in een boterham. Of waren we te moe? Om één uur was de scoutshop open en gingen we met z'n allen kijken of er misschien nog iets voor ons bij was voor op het uniform.

Nou dat is denk ik best gelukt, veel van ons zakgeld was er in ieder geval niet meer over.

Voorbij

Voor de sluiting om drie uur konden we nog onze tassen inpakken en slaapzakken oprollen. Tijdens de sluiting mochten we nog een keer met z'n allen dansen en toen gingen de vlaggen naar beneden. Het pinksterkamp was weer voorbij. Toen moesten alle tenten nog afgebroken worden maar met elkaar gaat dat best snel. Om vijf uur vertrok het busje van Maartenswouden (nog steeds de gehuurde) en even daarna de auto van de fam. Baron en de fam. de Vries. Nadat het kamp gecontroleerd was en wij ons hadden afgemeld vertrok ook de laatste auto richting Drachten.

Wij kijken terug op een heel gezellig pinksterkamp met prachtig weer.

Alex, Anne Jan, Christa, Eveline, Gerrit, Grietje, Jennie, Jelle Ruurd, Klaas, Mieke, Nelleke, Sietske, René, Reinder Jan, Rindert, Rutger en Tjibbe♣.

DE BERE(N)TOCHT

10 april 18.45 uur start van equipe "De ware macht".

De eerste opdracht was het ontcijferen van een morse boodschap. Deze bleek achteraf heel leuk maar niet van belang voor de rest van de tocht.

Rood busje deel 1



Hierna gingen met de links-rechts route naar Beetsterzwaag waar we op een parkeerplaats zo snel mogelijk een band moesten verwisselen. Volgens Eric en zijn vriendin (posthouders) gingen we heel snel. Hier hadden we trouwens ook de eerste ontmoeting met het "rode busje" dat voor ons was gestart.

Via de bolletje-pijltje route naar post 2 met Lex en Seerd waar we de auto in een precies passend vak moesten parkeren. Hier moesten we mee wachten tot het 'rode busje' klaar was met zijn verrichtingen. Het ging perfect het maximaal te behalen punten werd gehaald. Er waren twee punten extra te verdienen als we het komende stuk over een bospad reden i.p.v. de verharde weg. Natuurlijk!!! Twee punten zijn twee punten. Aan het eind van het bospad zou een pilon staan vanwaaruit de bolletje-pijltje route verder ging.

Rood busje deel 2



Maar wat er ook stond geen pilon. Wel een "rood busje" die wij er stiekem van verdachten de pilon weg te hebben gehaald om ons te misleiden, maar tot onze verbazing reden ze gewoon achter ons aan toen wij fout reden. Ze waren dus gewoon de weg kwijt. Dus even

flink gas en bij een ruime bocht naar links en direct verder in tegengestelde richting.

Rood busje deel 3



Wij hebben het "rode busje" hierna pas weer gezien 's nachts om 1.30 in het clubgebouw. Waar zou die toch allemaal geweest zijn? Anderen hebben hem op de meest vreemde

plaatsen gesignaleerd: in tegengestelde richting, bij een fietstunnel waar hij niet onderdoor kon, op de videoband bij Gerrit enz.. Maar goed wij waren hem kwijt.

Dus verder met de bolletje-pijltje route richting Jubbega. Hier stond Ylona op post 3 heel zielig alleen in de kou en de regen. Hier kregen we 3 routes uitgereikt. De was een cassettebandje waarop de rustgevende stem van Thijs stond die ons langs allerlei kronkelwegen, sloten, voetbal- en volleybalvelden de weg wees naar het begin van de foto route. Hij herinnerde ons er ook regelmatig aan de snelheid van 80 km aan te houden. Dit viel niet altijd mee.

Rood busje deel 4



Sommigen hadden het extra moeilijk omdat ze op de soms wel erg smalle wegen ook nog eens een "rood busje" tegenkwamen. De foto's toonden ons de weg die een Mercedes reed en wij werden geacht dezelfde weg te rijden.

Dit bracht ons bij de oleaat route en we reden via Oranjewoud naar Heerenveen waar we een i bord op moesten zoeken met de volgende opdracht. Ook die was snel gevonden. Strippenkaart te koop Azaliastraat 11. Dus op naar Azaliastraat 11. Daar wachtte Gerrit ons op met koffie, cake, en een videofilm. Terwijl we de video met de volgende route bekeken kwamen Cor en Tim die ons blijkbaar op de hielen zaten. Na het bekijken van de video kregen we ook nog de stripkaart en de historische route en we konden weer verder. Uiteindelijk kwamen we in Aldeboarn bij de kerk terecht waar Eric en vriendin weer op ons zaten te wachten. We snapten nu ook waarom we een schepje en een emmertje mee moesten nemen en vooral geen opblaasboot, trompet of sneeuwkettingen. Er werd n.l. een foto van ons gemaakt met het emmertje en het schepje in de hand. De laatste route was een letterroute die ons weer bij het clubgebouw bracht. Het was inmiddels 11.00 uur. We waren de eersten !!!!

Rood busje deel 5



Totdat om 1.30 de laatste equipe, "het rode busje", binnenkwam werden onder het genot van Bleifrei drankjes ervaringen uitgewisseld en dat bleken er heel wat te zijn. Ondanks dat de equipe van het "rode busje" er van overtuigd was dat zij goed zaten hadden wij van

de 'ware macht' gewonnen.

Maar gewonnen of niet gewonnen het was ontzettend leuk en met de woorden **80,80,80** **alle machtig prachtig** willen wij Warner, Thijs, Otte-Jacques, Gerrit, Ylona, Eric (en vriendin), Lex en Seerd bedanken voor deze prachtige tocht en volgend jaar maar weer.

Equipe 'De Ware Macht': Peter en Hanny♣

In het volgende nummer van ons Lopend Vuurtje kunt u verslagen lezen van de zomerkampen van de:

ESTA's, VRIJDAG-ESTA'S, VRIJDAG-SCOUTS,
ZEEVERKENNERS, WILDE VAART EN LOODSEN.

PRETTIGE VAKANTIE EN SCHRIJF ZE

N.P.K. MARNERWAARD

Zaterdag 22 mei tot en met maandag 24 mei zijn de Esta's op pinksterkamp geweest. Het was de 70e keer. Het thema was Mexico, Snake city.

Iedereen leeft nog

We deden veel leuke dingen zoals goudzoeken. Dat goud moesten we overbrengen naar de bank. Natuurlijk lagen er veel boeven op de loer maar iedereen is er levend uitgekomen. Toen ons goud gewogen was en de echtheidstest was gedaan werd het omgezet in dollars. De volgende dag werd het goud in de postkoets naar de best bewaakte bank gebracht. Maar, oh jé, de postkoets is overvallen. Iedereen dacht dat de Daltons het hadden gedaan, maar ik dacht de koetsier want bij hem hebben ze goud gevonden.

Natuurlijk werd er een jaarmarkt gehouden. Ik heb nog maar een dollar over. Ik heb ook aan de mode-show meegedaan en snoep gekocht.

Generaal

Het was leuk en spannend. Het was ook erg gevaarlijk maar gelukkig had ik een geweer mee. In het bos was het ook leuk, vooral bij het riviertje. We hebben ook een bunker van takken gemaakt en ook soldaatje gespeeld. Ik was de hoogste in rang namelijk generaal. Oh ja, de koetsier was de dader. Het was cool.

Merlijn Schoppers ♣

KOMT U MAAR

Oproep 1

Op zaterdag 26 juni wordt het gebouw weer in de carboleum gezet. Volgens de zegswijze: "vele handen maken licht werk" is het noodzakelijk dat enthousiaste ouders hier aan meedoen. Het is een evenement dat zijn weerga niet kent: gratis koffie, een onvergelijkbare werksfeer,

soep tussen de middag en misschien een boottocht na afloop.

Echt, deze dag mag u niet missen.

Opgeven bij Paul Mulder ☎ 520271 of Frans van Elselo ☎ 515962.

Oproep 2

Bij het gebouw moet een nieuwe septic tank worden ingegraven, tank, materiaal en alles is er wel, maar we missen de deskundigheid hoe het moet. Als u ervaring heeft met riolering, en termen als afschot en 125 mm u bekend in de oren klinken neem dan aub contact op met Frits Eizema ☎ 531496 of Ben Spall ☎ 514589.

Frits Eizema ♣

NIELS' MOPPEN

Jantje is in een overvolle trein op weg naar school.

Als hij een vrouw die in verwachting is op zijn plaats laat zitten, zegt die: "Jij bent nog eens 'n gentleman."

Een paar dagen later vraagt de juf: "Wie weet wat een gentleman is?"

Jantje: "Dat is een man die een vrouw met een kind laat zitten."

Mevrouw: "Dokter, ik vergeet zoveel. Lijd ik aan geheugenverlies?"

Dokter: "Hoe lang hebt U daar al last van mevrouw?"

Mevrouw: "Waarvan dokter?"

Komt een lelijke vrouw een cafe binnen lopen met een papagaai op haar schouder.

Ze roept tegen de klanten: "wie weet wat voor een dier dit is, mag vanavond voor niks met mij naar bed."

Roept een klant: "een hagedis" Zegt de vrouw: "reken ik voor deze keer goed!"

Twee belgen zitten in een cafe en de 1 zegt: "Noem eens een kleur onder de 10!"

De ander antwoordt daarop: "Donderdag!"

Het is één uur 's nachts, bij de nachtportier van het Hiltonhotel gaat de telefoon. Een enigszins aangeschoten man vraagt aan de nachtportier: "Hoe laat gaat de hotelbar open?"

De nachtportier zegt: "Morgenochtend om tien uur gaat de bar open". Een uur later gaat weer de telefoon bij de nachtportier. Dezelfde man, nu behoorlijk dronken, vraagt: "Hoe laat gaat de hotelbar open?" Weer zegt de portier: "Meneer, morgenochtend om 10 uur gaat de hotelbar open".

Om drie uur 's nachts gaat nogmaals de telefoon bij de nachtportier. Dezelfde man belt weer, dit keer volkomen laveloos en stomdronken, en vraagt: "Hoe laat gaat de hotelbar open". De nachtportier wordt nu boos en schreeuwt in de telefoon: "MORGENOCHTEND OM 10 UUR GAAT DE HOTELBAR OPEN, EERDER KOMT U ER NIET IN!!!".

Zegt die dronken man: "Ik wil er niet in, ik wil eruit.....".

Hoe bestel je in een café negen wodka's? Doe mij maar een Marco Bakker!

Een vader bekijkt het rapport van zijn zoon. Ik mis een 10 zegt hij.

Een tien? Vraagt de zoon verbaasd: Voor de moed om zo'n slecht rapport aan me te laten zien!

Niels ♣